

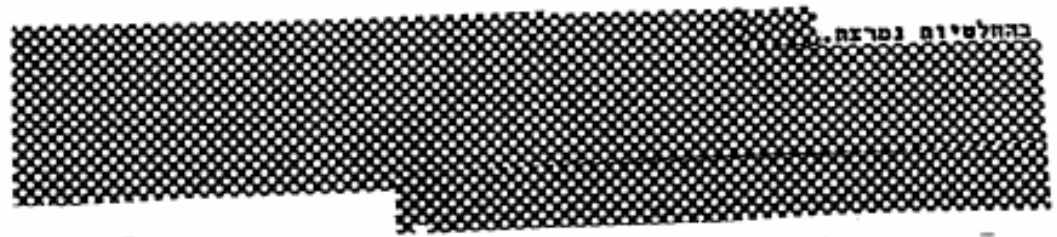
לדרוש מהאוצר, אולם יש לחנך פיהוח לארבע שנים. ביקש ממני שאני אציע זאת
במסלה. אחריו באה אצלי גולדה. ראחה את הנקוק וסיפרה לו על פגישתי העתידה
עם א. שמח.

- בערב סעדנו אצל רננה. היו גם אהרון קציר ומלדנקרייז. הוא הסביר לי מה
זה *feedback*. גם דוליק עזר בהסברה. לדברי פ. הביסוי זה הומצא
ע"י יפני, ואימץ אותו וינר.

27.2.60

בחשך בבוקר בא אצלי יוחאי. דיברתי איתו על שחוף פעולה עם סמק. סרב

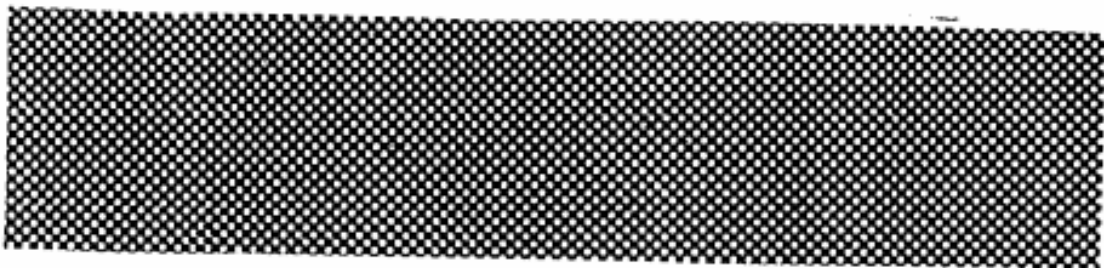
בהחלטיות נמרצת.

סיפר לי כי בין אנשי השיטת יש חולים בריאה, כי הרשיבות והחמסן מזיק
לבריאות. בעיה המיצרים לא נהירה לו - נחבר לי מהשיחה. הוא סבור שמגרפנים
כן ייצרו צוללות של מאה טון. עלינו לרכוש אותן. המורל בצוללת שלנו גבוה.

- באחת עשרה בא אצלי מאיר אילן, ראש אגף שעומד לעזוב באחד במרס. ילך לעבוד אצל משה במשרד החקלאות במקצוע יצוא. היה רוצה להשאר עוד כאגף כחודש ימים עד שמשה ישוב, ומבקש להיות "מושאל" למשרד החקלאות - כדי לשמור בלבו קשר עם משה. הבטחתי לדבר על כך עם הרמטכ"ל.

- כשש בערב בא אצלי חיים. ביקר הבוקר בביקור הדרום, שוחח עם אנשי המלואים (גויסו עד עכשיו כשבעה אלפים איש) לעזרת חטיבת גולני, צנחנים, שריון, אספקה, חימוש, מרגמות וחובלה. מצב הרוח במלואים נעלה. כולם ההייצבו כרצון. הסביר להם רקע מדיניותנו: אין אנו רוצים לחטט הגזרה - אבל אם יתקפו אותנו נכה אותם פנה אחת איש. אם נאצר לא ידוע - ישובו מהר הביחה.

ההסוואה נעשתה כראוי. החיים בביקור כרגיל, ככל הימים. גם במשקים הכל כרגיל. האווירה טובה. שלושה לא החייצבו מיד. הודיעו להם שהם נחשבים כעריקים. הופיעו והתנצלו שהיו סבורים שקוראים לאימונים, אבל כשנודע להם מהי המטרה - הופיעו כרצון.

המצרים סבורים שכיום ב' הבא נכצע החקקה באזור המפורז בסיני, המצרים

מתחפרים. המערך שלהם הוא הגנתי-אקטיווי. בשלושה הימים האחרונים לא היו

סיוורים אוויריים.

אחמול נפגש חיים עם גיאני במסדר המטה שלנו בקריה. היו רק חיים וגיאנו.

חיים אמר כי להמשיך אין כנראה כל ידיעה על הנעשה בסיני וברצועת עזה ושאל

אם גיאנו מדווח לו. גיאנו ענה בחיוב. הוסיף כי יחזק שהמשיך אינו רוצה לפרסם.

הוסיף: המצרים מפחדים מאוד מאחכם, חוששים שחזזור על הפעולה בגזרה הסורית, והם

רגישים בעניין זה כי הם חרדים לאיחוד. אילו הייתה מצדנו גמישות בשטח המפורז

אולי הייתה באה הרבעה, שאל אם חיים ראה את ון-הורן, חיים ענה בחיוב. ון הורן

נאם לפניו על השלום וחיים ענה בנאום על שלום. גיאנו אמר שיראה היום את ון-הורן.

גיאנו אמר: יש שמועה כאילו אנו

מתכננים עם המצרים פינוי הרצועה. אין לכך יסוד. חיים שאל אם ידוע לו ההסכם

שהיה בינו ובין בורנס על שחוף פעולה בין יונף ובין צהל. גיאנו - כן. חיים שאל:

אמנם הנכנס גדוד פלשתינאי לרצועה? גיאנו: לא (חיים קובע שכן נכנסה). חיים

שאל על פידאיון. גיאנו: אין לו מעקב אחרי פידאיון. ה. שאל: אם יש כוחות

מצריים באום כמף (בין עוגה ובין אבו עגילה). ג. ענה שאינו יודע. חיים אמר

יש 30 טנקים ושתי דיביזיות. אמר ג. אחת כנראה יודע יותר ממני. ה. אמר על הסכמת

היוגוסלבים לפנות הרצועה אם המצרים יבקשו מהם. גיאנו הכחיש זאת. לדעת חיים

חיים ג. צבוע - מערובת של צביעות אנגלית חודית. חיים שאל אותו: כמה זמן

הימשיך המתיחות - ואם יסמנו הגבול? ג. אמר שהוא ססכים לכך, אבל יש להכות

חודש ימים. לא יותר מחודש הימשך המתיחות.

הזמנו את וויזיאן. לדבריו יש הקלה - קלם א במצב. מהי ההקלה? בקלסח

שיחה בין קצינים בקהיר ובסוריה. הקהירי אמר: מחוח מאוד, אבל יותר קל מאהמול.

החירו לקצין מכל מלוגה בסיני לצאת לחופש.

סימן נוסף להקלה: נהחדשו האיסונים בחיל האויר. במתיחות - אין הסברים

נוהגים להתאמן.

הם היו סבורים שהתקפה זו (המחוכנת א כביכול) היא פרי אקט שלי, - יש

התנגשות בישראל בין הצבא ובין הכנסת, גם בין הצעירים, והצטרפתי לצבא ולצעירים.

יש למצרים ידיעות כי הגיעו לישראל סייסים בריטיים (יהודים). נאבר נמצא

עוד הבוקר בישראל.

הרצוג קרא נאומיו בסוריה. בלאים עצבנות וסחצנות. לגלג על הצהרת השלושה.

אמר כי יש גורם אחד שססוגל לנהל העניינים בעולם - וזה או"ם (!), אבל לא שלום

המעצמות.

על הגבול הסורי עומדות 4 חטיבות, ועוד שלוש חטיבות מאחוריהן.

28.2.60, יום א'

הזמנתי את אסכול הבוקר לפני ישיבת הממשלה - כי בימים האחרונים לא יכלתי "לחטום" אותו בח"א - וסיפרתי על הנסיעה לארה"ב, על הפגישות וחכליהן. ביקשתי להיפגש איתו ואח סמיר לברר במה נוכל להשקיע כספים - אם הזקן יסכים להציעי שאציע לו להשקיע 25 מיליון דולר לשנה בכנין מסקנו?

- בישיבת הממשלה סקרתי על המצב, שאמנם מעורר דאגה, אבל אין יסוד לבהלה, והסברתי מדוע נמנעתי בגיוס רבתי למרות ריכוזי הכוח המצרי והסורי והנאומים המפוצצים והמאיימים של נאצר, והסתפקתי רק בשחרור שלוש החטיבות הסדירות מהעסוקה, שתיצא ע"י מילואים, ובגיוס מילואים לח"א, שנצטווה זה כשכוע לעמוד הכן, ואנשיו נמעיימו.

סיפרתי על נסיעתי לארה"ב והסברתי מדוע קיבלתי הזמנה מכללת ברנדייס -

באשר בשעה זו ראיתי צורך להיפגש עם אישים אמריקנים ויהודים להסברת מצבנו וצרכינו. סיפרתי שאני מכנס את עורכי העיתונים ואספר להם על הנסיעה -

off the record, אם הערב נפרסם רשמית, גם מה וגם בארה"ב על בואי

למכללת ברנדייס.